

THE LITHUANIAN DAILY LAISVE

Lithuanian Co-operative Publishing Society, Inc.

Every day, except Sunday, at 46 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.

Yearly subscription rates in U. S. \$6.00; foreign countries — \$8.00.

Entered as second class matter March 11, 1914, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., under act of March 3, 1879.

Kaina Sovietyose Valstijose ir Kanadoje — metams \$6.00; pusei metų \$3.00. Trims mėnesiams — \$1.50. Kitose šalyse: metams \$8.00; pusei — \$4.00. Brooklyne per paštą siunčiant metams \$8.00; pusei metų — \$4.00.

AMERIKOJ "NERA KLASIŲ"

Visi tie, kurie turtoose paskendę arba kurie turčiams ištikimai tarnauja, su didžiausiu pasiryžimu nuo kiekvieno stogo šaukia, kad "Amerikoj nėra klasių", kad "čia visi lygūs, visi gali naudotis lygiomis teisėmis".

Nemanykite, kad tokie kapitalistų bernai, kaip Hardingas, užgincija klasių buvimą Amerikoj be tikslo. Jiems labai svarbu įtikinti nesupratusius darbininkus, kad čia visi lygūs, visi naudojami vienodomis gyvenimo progomis.

"Nėra klasių", skelbia kaip tik tie žmonės, kurie gyvena iš darbininkų prakaito; tie, kurie durtuvais ir švinu laužo darbininkų streikus. Jeigu Hardingui ir visi ai gautai šios šalies parazitų reikty padirbėt plieno dirbtuvėj prie verdancios geležies nors dvyliką valandų po to dar gaut per susilenkusią nugarą policmano buože, kuomet pareikalutų kelių centų algos pakėlimo arba darbo valandų sutrumpinimo; jeigu jiems reiktu pagyventi kur nors drėgnuose sklėpuose, kaip gyvena milijonai darbininkų didmiesčiuose, dar pusbadžiai, — tai jie tuomet nesakytų, jog "Amerikoj nėra klasių".

O dabar? Kas jiems! Jūs, milijonai alginių vergų, dirbate, kaip mulai, užkraunate turtais visus šalies kampus, o patys vaikštinėjate apdirškę ir pusalkani. O tuo tarpu saugydė turėjų ir jų pakalikų žarsto turtus ir maudosi didžiausiuose gyvenimo raskaziuose.

Kaip neužtenki didžiosios Mississipi upės, taip nepasiepi Amerikoj klasių jokiais tauskimais. Jos yra. Jos pasireiškusios aštriausiomis formomis. Bedugnė tarp buržuazijos ir darbininkų nepereinama. Tik tai tuomet išnyks klasės, kuomet darbininkų klasė nuvers buržuazijos viešpatavimą, išnaikins kapitalizmą ir įsteigs komunizmą.

BAIŠI TRAGEDIJA

Nedideliame miestelyje, Cleveland, S. C., 18 d. gegužės įvyko baisi tragedija. Mokyklos vaikai, kaip paprastai visose mokyklose daromą, lošė kokią ten komedijėlę. Tėvai ir nedalyvaujanti lošime vaikai buvo mokykloje ir žiūrėjosi, kaip vaikučiai lošia. Tuo tarpu kilo gaisras ir prarėjo 74 gyvastis, kurių tarpe buvo 41 vaikučių ir 33 tėvų bei šiaip suaugusių žmonių.

Tai baisi tragedija! Bet kas kaltas? Iškilus gaisrui, pasirodė mokykla neapsaugota nuo gaisro: nebuvo nei kopėčių, nei kitų įtaisų, kuriomis nelaimingieji galėję būtų gelbėtis. Jeigu mokykla būtų būvusi nors kiek apsaugota, tai tiek gyvasčių nebūtų žuvę, nes gaisras įvyko ant antro aukšto. Bet dabar nieko nebuvo, viskas palikta dievo apsaugai, o gaisrui iškilus, dievas pasirodė beširdžiu ir leido liepsnai praryti net 74 gyvastis!

Atsitikus tokiai baisiai tragedijai, laikraščiai pradėjo įieškoti kaltininkų. National Fire Protective Association sekretorius Franklin H. Wentworth paskelbė, kad visoje Amerikoje iš šimto mokyklų devyniosdešimts yra ne kas kitas, kaip tik slastai, kurie nuolatos tykoja praryti mokinių gyvastis.

New Yorko "Tribune" rašo, kad visoje Amerikoje kasdien mokyklose įvyksta po penkis gaisrus. Todėl labai lengva suprasti, koks bausis pavojus grėšia mokiniams, kuomet iš šimto mokyklų devyniosdešimts neapsaugotos nuo gaisro!

Ar valdžia pasirūpins apsaugoti mokyklas, kad gaisrai iškilus jos nebūtų slastais ir neprarytų tiek daug gyvasčių, kaip kad dabar atsitiko?

Šita baisi tragedija, prarijusi 74 gyvastis, jau ne pirma. Buvo dar baisesnė. Toje pavioje valstijoje, tai yra South Carolina, 1908 metais buvo dar baisesnė tragedija — gaisre buvo 173 vaikučiai; vienok valdžia nekreipė į tai jokios dėmes, nepasirūpino tinkamai apsaugoti mokyklas, ir dabar drąsiai galima sakyti, kad ir šita tragedija neatkreipė valdžios atydos į mokyklų netinkamumą.

VIDURINĖ IR AUGSTESNĖ MOKYKLA LIETUVOJE

Vidurinė (panaši į high school), augštesnė (panaši į college), kaip ir liaudies mokykla, yra steigiamos tankiausiai privačia iniciatyva. Vidurinės mokyklos kursas — 4 metų. Dėstoma šie dalykai: pakartojimas aritmetikos, algebra, geometrija, fizika, buchhalterija, botanika, zoologija, istorija, anatomija (žmogaus), higijena, geografija; lietuvių, vokiečių (kaip kur francūzų, rusų, anglų ir lotynų) kalbos; tikyba, pašyba, gimnastika, dainavimas, rankų darbas. Mokytojai dėsto atskiras, savo specialybes, mokslo šakas. Pedagoginiams klausimams ir auklėjimui tvarkyti yra sudaroma iš mokytojų, laikomųjų komiteto ir mokinių tėvų komiteto atstovų taip vadinama mokytojų taryba. Mokslo apmokamas, — taigi į vidurinę mokyklą patenka tik tai turtingesnė, kuri gali užsimokėti mokslapimigius; neturtingiems — darbininkų vaikams tos rūšies mokyklos darys liekasi uždarytos. (Atsitinka, kad koks "maloningas" ponas arba ponas, ar mokyklos laikomasis komitetas duoda vienam kitam bimbilo vaikui, kandidatui ir kunigėliui, stipendiją.)

Cia jau (vidurinėje ir augštesnėje mokykloje), galima sakyti, prasideda kovą tarp mokslininkų ir jausinės pasauliavaivės; čia, kaip mokytojai, taip ir mokiniai persiskiria ir du priešingu lagerių; stipresniosios pusės dvasia viešpatuoja duotoje mokykloje.

Tos rūšies mokyklos yra blogai įrengtos, ir kai kur net nepakenciamas jų stovis: neturi atitinkamų butų ir vietų, o apie mokiniui reikalingus frankus nėra nei kalbos; nekaltant apie fizikos kabinetus, chemijos laboratorijas, gamtos, geografijos paveikslus ir t. t., kurių, galima sakyti, nei viena mokykla neturi, bet ir pačių būtiniausių reikmenų, kaip žemlapių, globusų, skriestuvių (cirkelių), liniuocių ir t. p. stoka.

Mokytojų statusas irgi mažai pralenkia liaudies mokytojų statusą; daugumoje mokytojai neatitinka atlikimui darbo užganėdintai. Knygnai prie mokyklų yra taip pat retenybė. Augštesniųjų mokyklų vargai tie patys, ką ir vidurinių; trūkumas tos rūšies mokykloms atitinkamų namų, mokslo priemonių ir knygynų; mokytojų statusas šiaip taip patenkina reikalavimus. Šitoji (augštesnė) Liaudies mokyklose moks-

las neapmokamas (rankvedžiai būna kaip kuriose mokyklose apmokami, o kaip kur neapmokami); jos yra laikomos savivaldybių ir valstybės lėšomis: butą, kūrą, švarą duoda valstybės tarybos, o mokytojams algas moka švietimo ministerija. Vidurinės mokyklos daugiausiai laikomos mokslapimigiais ir aukomis (kai kurias paremia švietimo ministerija ir savivaldybės). Augštesnės mokyklos — mokslapimigiais ir valstybės (kai kur ir savivaldybės prisideda) lėšomis.

Cia turima omeny tik tai lietuvių mokyklos. Zyda, lenkai, rusai, vokiečiai turi savo atskiras augštesnes, vidurines ir liaudies mokyklas, kurios panašiai yra užlaikomos, kaip lietuvių. Sigma. Brooklyn. 14—5—1923.

Amerikos valdžia ilgą laiką pildė tarptautinio žandaro pareigas — laikė savo kariuomenę Pareinio srityj, kurią valdė Francūzijos valdžia. Ji buvo tikra, kad už jos darbą bus atlyginta ir dar su magaryčiais. Atsaudama savo kariuomenę iš Pareinio, parašė sąskaitą apie 250 milijonų dolerių neva padarytų lėšų kariuomenėi ten būnant. Bet tos sąskaitos niekas nepriėmė — Vokietija pasakė, kad jai ta sąskaita nepriklauso, o Francija, kurios reikalus gynė Amerikos kariuomenė, paliepė Amerikos valdžiai gauti atlyginimą iš Vokietijos.

Amerikos valdžia tuojaus pasiuntė savo specialę misiją į Europą, kad ji išieškotų šitą sumą pinigų. Ta misija "darbavosi" gana ilgai, bet prie jokiu pasekmė neprieita. Buvo pareikalauta, kad Francija ir kitos šalys užmokėtų padarytas išlaidas, o jos iš Vokietijos atsiimtų viršaus, negu kad Versalės taikos sutartyj nurodyta; bet Francija su tuo nieku būdu nesutiko ir stambiai pasakė, kad Amerikos valdžia privalo pati išgauti iš Vokietijos tą sumą pinigų.

Dabar ta misija pranešė į Washington, kad nėra viltes gauti tuos pinigus, nes jeigu Vokietija ir turėtų pinigų, tai pirmiausiai juos pagrobtų Francija, kuri dabar Vokietiją laiko už gerkles ir neduoda jai nei atsikvėpti. Bet Vokietija nepajėgia nei Francijai mokėti. Taigi, nesiseka Amerikos valdžiai pasipiginauti ir, vėliausiai, tą sumą prisieis kaire ranka peržegnoti. Beje, Francija dar priduria, kad Amerikos valdžia užtektinai gavus nuo Vokietijos, nes kaip tik prasidėjęs karas, tai ji konfiskavus visus tuos Vokietijos laivus, kuriuos tik buvo jos vandeniuose. Amerikos valdžia apie konfiskuotus laivus ir lėtas Vokietijos turtą nenori nei prisiminti, skaito tą viską seniai užmirštu dalyku. V. P.

Iš visų visokiausių neturto pavidalų, su kuriais man teko susidurti, dvasinis neturtas yra labiausiai apgalvėtinasis. Keir Hardie.

VILNIUS-KAUNAS-VIEKSNAI

Kuomet marksininkas, tapęs renegatu, nueina buržuazijai tarnauti, užuojautos mes jam negalim rodyt net ir tuomet, jeigu buržuazija parodo jam nedėkingumo. Panaši istorija neseniai atsitartojo su M. Biržiška, pralobusių muzikų garbintojumi, pravadyriumi ir ideologu.

Nuo 1916 m., kuomet Janulaitis šokosi gelbėti skęstantį tėvynės laivą, Biržiška buvo su juo — su ta dalim socialistų, kurie nuėjo blokuoties su kunigais ir tautininkais. Nuo to laiko ji šlovino psalmėm ir dainoms, jam smilkino kodylom. Biržiška priėmė ne tik tautą, bet ir religiją. Religija jam virto simboliu vilties ir žmoniškumo, bolševizmas — barbarizmo simboliu.

Vilniuj gyvendamas, Biržiška virto savo rūšies kankinių ir patriarka. Jis tapo kankiniu už lietuvištes idėjas ir užsidėjo vainiką, kurį prieš karą nešiojo kunigas Tūmas. Iš Vilniaus Biržiška atvyko Kaunon. Čia jisai tapo kuone "Lietuvos" redaktorium. Skaitė prelekcijas, mokytojavo ir, prie bilė progos, atstovavo "tautos sąžinę".

Rodosi, viskas ejo, kaip išpypkės. Bet štai skaitome tulame pirmėivių dienraštį:

"Dar pora žodžių apie vyro pasitraukimą nuo politikos. Čia pasistengė intrygomis ir į ausis šnibzdėjimu atstumti jį ne tik nuo taip brangios jam Vilniaus politikos, bet ir bendrai nuo politikos."

Taip rašo jo locnoji antroji pusė. Na, ir pripasakoji apie bėdno Mykolo skriaudą, apie tai, kad Kaune jisai gyveno kokiam užkampy, o klerikalas Dovydaitis buvo užėmęs Biržiškai pasiskirtą butą, kaip visokios medžiaginės bėdos jį varo į kapus.

Se tau, Jurguti, ir devintinė!

Daugelis buržuazinių inteligentų yra bėdni žmonės. Čia jau, sale jų, inžinieriai Vileišiai, bankininkai Vallokaičiai, spekuliantai Norikai, profesionalai davatkinai, pramonininkai Ycai sukasi apie tautes ragaiš ir skilandį. Jiem ir unaras ir žąsų kulsaitės. O inteligentpalaiikiam — duonos šmotas, kad geriau tautą garbintų ant apytuščio pilvo! Tai yra paprasta istorija buržuazinėje visuomenėje. Slykštus, grynas zoologinis, gyvenimas praturtėjusių viršūnių ir plikas gyvenimas tiem, kuriuos mes vadinam buržuazijos šunimis.

Biržiška prarado savo revoliucinę garbę. Kapitalo jisai negavo, nes visuomenė, kuriai jisai tarnavo, pripažįsta tik pašėlusią konkurenciją, tik švento-Vito šokį. Kas bus didesnis akylplėša — tasai laimės, nors apie mokslą, dailę, istoriją jisai nieko nenusimanytu.

Darbininkų visuomenė nepalyginamai švaresni žiūrį į mokslo žmones, kurie jai tarnauja. Tokioj Rusijoj — ir darbininkas, ir politikas ir mokslininkas, daug maž vienodai aprūpinti. Ten jie lygūs nelaimėj ir laimėj. Biržiškos gyvenimo etapas, prasidėjęs "stalinčnam" Vilniuj, baigiasi Vieksnių

bažnytkiemj, Naudėjanaro nustojęs mokslininkas galės dabar dūstaiti ir tūnties krikščioniška Lietuvos visuomenė! Ne vieng dar iš tų gėntų laukia panamimas.

DRAUGE JUSTINA ŽALAIŠKAITĖ-SARAPIENĖ

SO. BOSTON, MASS. — d. balandžio, 1923 m. dr. Justina Žalaitis-Sarapienė mirė, palikdama našliams sūnelį 6 dienų amžiaus ir dūliame nuliudime savo gyvenimo draugą T. Sarapą. Tuo pačiu metu tenis Lietuvos ir Amerikos seserj Amerikoj. Pradėdama ties buvo stoka gydytoja, dos laike jos mokslininkas, seserj Amerikoj. Pradėdama ties buvo stoka gydytoja, dos laike jos mokslininkas, seserj Amerikoj. Pradėdama ties buvo stoka gydytoja, dos laike jos mokslininkas, seserj Amerikoj.

Velionė paėjo iš Kauno vėikos, Telšių apskrity, Kauno kaimo. Atkelavo į Iškų kaimą, j Waterbury, Conn. Tuo pačiu jinau pradėjo savo organizacinę darbą dirbti tarpe suaugusiųjų darbininkų sąjungoj. 1912 m. Alvažiuo j. S. Bostone nesėdėjo sau ramiai, bet stėjo į darbininkų organizaciją ir pradėjo jos organizacijai veikti 1913 metais j. S. Bostone. 60 metų, kuriuos ji bavo iki 1919 m. Koda j. S. P. velionė j. S. P. kairiuoju sparui ir vedė gėtinusią kovą su socializacijai. Velionė buvo veikli kraištyj, nijos narė. Taipgi dalyvavo tvėrime LMPMS. 13 kuopoj LMPMS, 2 Rajono. Beika palie mėt, kad velionė buvo dūlis tos spēkos, kuri sukio kimo mašiną 13 kuopoj ir 2 Rajone. Nuo pat Rajono organizacijavimo (tai yra, nuo 1917 m. iki 1923 m.) buvo Rajono Pild. Komitete ir gauso organizacijai darbuotoja. 1922 metais buvo išrinkta į LMPMS. 2 Rajono Komitete. Kada tiklavo dūlijai gincai, tai yra, organizacijai gincai, tai ji buvo organizacijos frakcijos, tai ji buvo organizacijos frakcijos, tai ji buvo organizacijos frakcijos.

Velionė buvo 34 metų žlaus. 1916 m. apvedė civilj šliuba. Buvo ramaus do. Vėdė pavydingu gyvenimu buvo šventai atsidavusi mokslininkų judėjimui. Tai buvo revoliucinio švyturio našli. Velionė tapo palaidota 17 d. balandžio, miesto kapinėse. Jos kūn bažnytkiemj ceremijoj. Škutinį pataravinimą atvedė lionei didelė bursy draugų pažiastama. Ant kapinų karsto d. Karolinos

